

gældende Myndighed og Lærerraadet eller ved en Forhandling mellem Formanden for dette eller en anden delegeret fra det og den paagældende Myndighed. Vort Ændringsforslag tilsigter saaledes at lette Forretningsgangen og fastslaa, at den skriftlige Forretningsgang ikke skal være nogen Nødvendighed, idet vi foreslaa at stryge, at det i alle Tilfælde skal være en skriftlig Erklæring, saa at de skriftlige Erklæringer indskrænkes til de Tilfælde, hvor det er nødvendigt, at der skal forelægges noget til Afgørelse af en højere Myndighed. Større Betydning har Ændringsforslaget ikke end at være en Lempelse i Forretningsgangen ved at gøre den lettere og haandterligere.

Det tredje Forslag, som det samlede Udvalg stiller, er et Forslag til § 7, første Stykke. Det er der i Forslaget foreslaaet og ogsaa vedtaget i Folketinget, at Forskolelærerinder og Pogeskolelærerinder, naar Undervisningen i kvindelig Haandgering bliver dem paalagt i vedkommende Hovedskole, skulle som Vederlag derfor have et Tillæg af 50 Kr. aarlig. Det er ganske naturligt og rigtigt, og det er baade Regeringsforslaget og Folketinget enige i, men saa har man i Folketinget tilføjet: „dog saaledes, at den samlede aarlige Indtægt af Begyndelsesløn og Tillæg ikke ved dette sidste kan forhøjes ud over 600 Kr.“ Dette er en Begrænsning af Tillæget af de 50 Kr., som altsaa kan synke ned eller helt forsvinde, hvis den paagældendes Løn som Forskolelærerinde — hvad der vel nok kan tænkes — eller som Pogeskolelærerinde — hvad der vanskeligere kan tænkes — er sat til det Maksimum, som Loven foreskriver, nemlig 600 Kr. Vi finde det uretfærdigt saaledes at formindske Tillæget eller helt lade det forsvinde, fordi det ekstraordinære Arbejde, som paalægges disse Lærerinder, forbliver det samme. Vi have derfor ment, at det vilde være rigtigt at stryge denne Begrænsning, og vi have ogsaa troet, at en Appel til Folketinget med Hensyn til dette Punkt ikke vil møde døve Øren, da det vel maa erkendes, at det er mindre retfærdigt at begrænse Tillæget paa den Maade, som sket er ved Folketingets Forslag.

Af hele Udvalget med Undtagelse af et Medlem er der dernæst stillet Forslag til § 8 angaaende det Punkt, som har været Genstand for en hel Række Andragender fra Lærerforeningens Side, eller i hvert Fald et fra Lærerforeningens Side og adskillige fra andre Sider, angaaende Beregningen af Ancienneteten i Tilfælde af Kon-

stitution og Timelærervirksomhed. Forslaget, som det er kommet fra Regeringen og tiltraadt af det andet Ting, gaar jo ud paa, at Konstitution og Timelærervirksomhed kun skal medtages i Alderstillægsberegningen, naar Ansættelsen umiddelbart er gaaet over til fast Ansættelse i samme Embede eller i andet Embede ved samme Kommunes Skolevæsen. I denne Regel har hele Udvalget ikke ment at burde gøre Forandring. Man kan være besjælet af al mulig Velvillie over for Lærerne — og denne Velvillie har, som jeg allerede har bemærket, utvivlsomt været til Stede ved Loven af 1899, og ligeledes utvivlsomt hos alle de senere Regeringer, som have haft med Gennemførelsen af Loven at gøre, og endelig ogsaa ganske utvivlsomt hos Folketinget, ligesom; man sikkert ogsaa kan gøre Regning paa den her, men man maa finde, at denne Regel, som er sat ind i Lovforslaget, er den rigtige og naturlige, af den Grund, at hele den Adgang, der er til ved Alderstillægsberegningen at medtage Konstitution og Timelærervirksomhed, i og for sig er en Begunstigelse, en Undtagelse af ekstraordinær Art. Jeg ikke alene tror, men kan sige med temmelig stor Sikkerhed, at der ikke findes nogen anden Gren af Statens Administration, hvor man finder den Regel godkendt, at Konstitution eller et løsere Forhold til et vist Embede skal kunne medregnes med den Tid, den har været, ved Alderstillægsberegningen. Det aldeles modsatte Princip er jo ogsaa godkendt ved den almindelige Lov om Embedslønninger af 26. Marts 1870 med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad man kan tage med fra et Embede til et andet. Forudsætningen er altid den, at man har været ansat i et Embede for at kunne medtage Tillæget. Saa vidt jeg ved, finder man kun et Eksempel paa Undtagelse derfra i den Gren af Administrationen, som har med Skoleverdenen at gøre. Den første ekceptionelle Begunstigelse, man finder af den Art, er, saa vidt jeg ved, den, der findes i Loven om de lærde Skoler, som det den Gang hed, af 1892. Men der var den ganske ejendommelige Omstændighed til Stede, at Konstitution *der* er et ganske nødvendigt Gennemgangsled. Man kan til Dato ikke blive fast ansat som Lærer ved en lærd Skole eller en højere Almenskole uden en forudgaaende Konstitution af en vis Varighed, fordi man vil prøve de paagældende. Det er saaledes en Konstitution af ganske ejendommelig Art, det er en Prøveansættelse, og efter Afslutning af den Tid, den skal være,